

Ben, Altındağ ilçesinin pratik çalışmalarında görülen eksiklikleri eleştireceğim. Bu eksiklikler, önemli ölçüde, ideolojide MYK'nın reformist çizgisini benimseyen buna bağlı olarak, pratikte yanlış kitle ve içe dönük çalışma anlayışın~~ın~~ sahip Altındağ ilçe yönetim kurulundan kaynaklanmaktadır.

Nasılki ilçe yönetim kurulu, ideolojik meselelerde yetersiz kalmışsa, teşkilatlanma genelgesinin de ilçenin şartlarından hareket ederek uygulamada yetersiz kalmıştır.

Arkadaşlarımız çok iyi bilirler; I. Teşkilatlanma genelgesi uygulanırken II. teşkilatlanma genelgesinin geleceği duyulduğunda, ki ancak iki ay sonra gelebilmişti, bütün çalışmalar pratikte askıya alınmış ve ikinci teşkilatlanma genelgesi bir "mesih" gibi beklenilmeye başlanmıştı. Ama bize pratiğin defalarca gösterdiği gibi; kağıt üzerinde yapılan bir takım hesaplar, ileri sürülen çalışma yöntemleri, ne kadar doğru olurlarsa olsunlar, bunlar hayata yaratıcı bir şekilde geçirilmedikten sonra kağıtlarda kalmaya mahkumdurlar. Ve biz bu doğruyu, son derece çarpıcı bir şekilde, bir daha görme imkanını, II. teşkilatlanma döneminin uygulama döneminde ilçemizde bulduk. Önerildiği şartlar gözönüne alınırsa sözü doğru olan bu ikinci teşkilatlanma genelgesi, yönetim kurulu nun bu özülle doğru genelgeyi, pratikle canlı bir şekilde kaynaştıramaması nedeniyle bekleneni vermedi. Burada akla şu soru gelebilir: bütün kabahat yönetim kurulundandı? Elbetteki hayır. Şüphesiz ilçe çalışmalarının bu kadar düşük kalmasındaki etkenler arasında; ilçenin üye yapısı, daha evvelki sosyalist çalışmaların Altındağ'da bize bıraktığı çok küçük miras, çalışma dönemimizde kitlelerde süregiden CHP sempatisizliği ve bu gibi etkenlerde vardı. Ancak kanaatimiz şudur ki; elimizdeki malzemeye, içinde bulunduğumuz şartlarda bu güne göre, fersah fersah ilerde olmamız gerekiyordu.

Çalışmalarımız boyunca gittikçe belirginleşerek ortaya çıkan kesin görüntü şuydu: Yaşanan pratik içeriside yapılan eleştiriler, yönetim kurulu tarafından yapıcı bir şekilde ele alınmıyor, tavır değişiklikleri ancak merkezden gelen emirlere uygun olarak yapılıyordu. Pratik meselelerde doğrudan doğruya işin içerisinde çalışan arkadaşların somut ve yapıcı önerileri kulak arkasına atılıyordu.

Bu durumda özel olarak II. teşkilatlanma genelgesinin uygulanışı üzerinde durmak oldukça yararlı olacaktır:

II. genelgenin gelmesiyle birlikte, daha baştan ekiplerin oluşturulmasında yönetim kurulunun izlediği yol, daha sonra ekipleri, dolayısıyla partiyi çelimsizliğe götürecekti. Birinci teşkilatlanma genelgesinin yaratıcı uygulamadığını teslim eden yönetim kurulu, daha sonra aynı inisiyatifsizliği ikinci teşkilatlanma genelgesinin uygulanmasında da gösterdi. Birinci teşkilatlanma genelgesinin partiye getirdiği hantallığın temel nedenleri; organların kabarı olması, organ çalışmalarına katılmayan üye sayısının fazla olmasıydı. İkinci genelgeyle birlikte herkes bir organa girdi, fakat çalışma bölgelerinin tesbitindeki hatalar ve partililerin yanlış istihdamı, partinin istenen aktifliğe ulaşmasını engelledi.

Yapılan ilk yanlış; yönetim kurulunun, özel olarak ekiplerde sorumluluk almama isteğinden doğan, altı çalışma ekibi zorlamasıydı. Bilindiği gibi, ikinci teşkilatlanma genelgesine göre ekip sayısının 5 veya 5'ten az olduğu durumlarda yönetim kurulu üyeleri doğrudan doğruya çalışma ekiplerinin başkanlık görevlerini yüklenmekle ve bu şartlar dahilinde lokal diye bir şey olmayacaktı. Lokal, yönetim kurulu tarafından algılandığı biçimde olmaması ise, ilçedeki üye-yönetici ilişkisini daha canlı tutacak, alt ve üst kademelerdeki pratik ve aynı şekilde ideolojik alış-veriş kolaylaştıracaktı. Halbuki lokal yanlış anlayış sayesinde, çalışma içerisinde, pratik ve ideolojik alış-veriş ilişkileri sürekli olarak engellenmekte, öteye gidemediler. İlçeye haftada iki

için bir ^{er} bürokratik engel olmaktan öteye gidemediler. İlçeye haftada iki toplantı daha yüklemesinin ötesinde, birde öneri ve eleştirilerin yönetim kuruluna gidip gelmesini bir iki hafta geciktiren lokallerin hiç bir pratik yararlılığı olmadı.

Lokaller, Altındağ ilçesinin yapısına göre, gereksiz birimler olduğu halde, lokallerin varlığı durumunda da, bu birimler için uygulanması gereken anlayışı şu olması gerekiyordu: lokaller genellikle, bölgedeki çalışmalar ekiplerinin koordinasyon ve bilgilenme merkezleridir ve bu anlamda işletilmeleri gerekir. Ekip çalışan bir ekip olması gerektiğine göre, lokaller ve ilçeye çene çalmak için gitmeyeceğine göre, bölgesindeki her türlü faaliyeti yürütmekle sorumludur. Ekip bölgesindeki tüm işlerden sorumlu, alınacak kararlarda tam inisiyatif sahibidir ~~ya "bir yoldaşa mektup"ta görüldüğü gibi mahalli komite durumundadır.~~ Ekipler lokal ve ilçeye, ancak merkezden verilecek, tüm parti kitlesini ilgilendiren görevleri yapmak ve toplantılara katılmak üzere gider. Bu anlayış doğrudur ve çalıştırılması gereken bu mekanizmadır. Bu gün lokallerden aşağıdan gelen eleştirileri ilçe yönetim kuruluna götürmek, cevabı ve kararları aşağıya ileten gereksiz kurumlar durumundadır. İşletilmesi gerektiği biçimde işletilmediği takdirde lokallerin, var olmasına da gerek yoktur?

Yönetim kurulu ekiplerin tesbitinde başlangıçta eldeki melzemeyi düşünceyle garçur etti. Başlangıç için partilileri, özellikle sosyal muhalefetin yüksek olduğu işçi semtlerinde istihdam etmek gerekirken ve eldeki kadro nitelik ve nicelik olarak çok şey ifade etmezken, kadrolar başlangıç için çalışma cılızlığına yol açacak bölgelerde dağıtıldılar. Bahsedilen biçimde hareket edilmiş olsaydı, üyelerin gelişimi yoğun pratik içinde çok daha hızlı olacak ve bu kadroları diğer bölgelerde değerlendirme imkanı doğacaktı.

Öte yandan ekip çalışmalarında, yönetim kurulunun aldığı tavrın da altını çizmekte yarar var:

İkinci teşkilatlanma genelgesinin ilk uygulaması başladığında, ekip toplantılarına giren yönetim kurulu üyeleri çalışma ekiplerinin uygulamalarına karışıyor, onları genelgeye kör bir şekilde uymaya zorluyordu. Örneğin bir ekipte; gündemin, 1- yapılmış işler, 2- yapılacak işler, 3- eğitim olarak uygulanması teşkilatlanma genelgesinde eğitimin ikinci maddede yer aldığı gerekçesiyle engellendi. Aynı şekilde, genelgede ekipler için "bir toplantı" denildiği için ekibin hafta içinde eğitim amacıyla ikinci bir toplantı yapması engellendi.

İlk başlarda tamamen inisiyatif kırıcı bir nitelikte olan ve yönetim kurulunun, mekanik ve yaratıcı olmaktan uzak anlayışını yansıtan bu müdahaleci tutumu, daha sonra yerini tam bir gevşekliğe bıraktı. Ekip çalışmaları konusunda önemli noktalarda katkılar getireceği yerde, yönetim kurulu, sözde "disiplin" anlayışlarını yansıtmak istercesine bu gibi konularda, engelleyici bir tavır takınıyordu. Daha sonra, ekip çalışmalarında -genelgenin uygulamasında- her şeye karışan yönetim kurulu üyeleri görünmez, ~~okullar~~ çalışma ekiplerinin toplantılarına girmez oldular.

Çalışma ekiplerinin sayısının altı olarak tutulması kaçınılmaz olarak, bu ekiplerin nitelik ve nicelik olarak düşük seviyede olması sonucunu getirdi. Zamanla çeşitli arkadaşların görevden ayrılışları, ihraçları ile ekipler insan sayısı bakımından çok fakir duruma düştüler. Ekip üyelerinin zaten ideolojik ve pratik açıdan büyük yeterlilikleri olmadığı düşünülürse, sayıları azalan ekiplerin bu durumda başka bir ekiple birleştirilmesi ve baştaki hatanın telafi edilmesi gerekiyordu. Fakat "ekip olsun da nasıl olursa olsun" anlayışı ile ekipler bu durumları ile muhafaza edildiler.

Yönetim kurulu mahalli çalışma başladığında, kesinlikle nerede olduğumuz, hangi yönde, ne için, nasıl çalışma göstereceğimiz konusunda aydınlatıcı bilgiler verme yoluna gitmedi ve çalışma yöntemlerinin neler olabileceği, bunların na

ele alınması gerektiği konusunda da sustu.Yönetim kurulu mahalli çalışmayı yalnız dernek çalışması olarak yorumladı.Her çalışma ekibi kurulur kurulmaz eline üç beş isim verildi ve hemen dernek çalışmalarına geçilmesi salık verildi.Uzun vadeli bir çalışma yapmadan,ciddi bir mahalli araştırmaya gidilmeden, bu derece kısa vadeli ve ilkel ilişkilere dayanan bir mahalli çalışma tabii ki istenen sonucu vermeyecekti.

Bu başta yönetim kuruluna yönelttiğimiz,ideolojilerinden kaynaklanan,yanlış kitle çalışması anlayışlarının en önemli kanıtlarından birisidir.Meseleye uzun vadeli bakmayan bütün faaliyetleri,ilkel tanışıklık ilişkilerine dayanan, kısa vadeli birtakım girişimlerle sonuca varmak isteyen anlayışın,kitle çalışmasında bu tür bir wansımalarını kavramak zor olmasa gerek.Zaten pratikte arkadaşlar açılan derneklerin sonuçlarını hep biliyorlar.Burada hatırlatmakta yarar var,bu bilgi kesinlikle yönetim kurulunun açıklamalarıyla edinilmiş bilgi değildir,arkadaşlar bu bilgileri ancak oralarda çalışan arkadaşlardan edinmişlerdir.Bu,yönetim kurulunun yapılan çalışmalardan ders çıkarmaktaki ve bunları organlarda yaygınlaştırmadaki arzusuzluğunu ayrıca göstermektedir.

İkinci teşkilatlanma genelgesine göre,mahalli teşkilatlanma temel olarak alınmasına rağmen işyeri teşkilatlanması da ikinci etap olarak öneriliyordu.Yönetim kurulunun zihniyeti "yukardan ne gelirse ben onu yaparım" olduğu için, ve yukardan özellikle bu konuyu açıklayan geniş bir genelge gelmediği için, tabandan yapılan önerilere dikkat edilmedi,her konuda olduğu gibi bu konuda yaratıcı ve inisiyatifli davranılmadı.Kendilerine,işyerleriyle özel olarak ilgilenilmesi gerektiği söylendiğinde verilen cevap "elde işyeri teşkilatlanması için malzeme yok","mahalleye taşının dediğimizde mahalleye bile taşınmayan adamlar,işyeri teşkilatlanmasına ~~xxxx~~ mı gidecek?","şimdilik mahallelerden kotardığımız ilişkilerle işyerlerine atlamamız gerekmektedir" vb... büyük ölçüde aczlerini ifade eden cevaplardı.

Yapılan önerileri geçiştirici bu tür cevaplara karşı sorulacak sorular şunlar olacaktır:madem eldeki malzemenin miktarı kullanılırken büyük bir dikkati gerektiriyordu,niçin altı ekip zorlamasına giderek,ekipleri ataletle düşürdünü z Ayrıca daha sonra durumları çok daha müsait hale gelen arkadaşları niçin değerlendirileceğiniz yerde seçim teşkilatlanması için kullanmaya kalktınız? Arkadaşların mahallelerde yerleşmeye sebat etmeme eyiliminde olmalarından başka, parti çalışmalarında birinci derecede sorumlu olan sizlerin bu konuda yaptığınız çalışmanın şevklendirici,arkadaşları ileriye götürücü çalışma olmadığını niçin hiç düşünmüyorsunuz ?

İşyeri esasına göre örgütlenme yerine mahalli örgütlenme diye bir anlayış yoktur ve olamaz.Ancak,sanayi proletaryasının yoğun olduğu,büyük fabrikaların bulunmamasına karşın,sosyal muhalefetin yüksek olduğu,yoğun işçi semtlerinin varlığı,içerisinde işyeri teşkilatlanmasını da barındıran "mahalli teşkilatlanma" anlayışının gerekçesini teşkil eder.Doğru ve sistemli mahalli çalışmalar bize mahalli ilişkiler verirken,öte yandan işyeri ilişkileri de verecektir.Fakat bu anlayış bizi,kesinlikle,işyerleriyle doğrudan doğruya ilgilenmeyi küçümseyen bir anlayışa götürmemelidir.Çünkü biz gücümüzün doğru hesabını yaparken,savsaklamadan doğrudan işyeriyle ilgilenme,oralarda çalışma seviyesine mutlaka erişmeliyiz?Bir yandan mahalli teşkilatlanma içerisinde işyeri ilişkileri kotarmak,bir yandan da işyeri teşkilatlanması içerisinde,mahalli teşkilatlanmaya malzeme sağlamak bizim çalışmalarımızda temel bir anlayışı ifade eder.Bu işleyiş mutlaka ve mutlaka kısa vadede olmasa bile orta vadede meyvalarını verecektir.Ayrıca meseleye uzun vadeli baktığımızda da bu tür çalışma ve örgütlenme kaçınılmaz olacaktır.

Buradan hareketle,Altındağ ilçe örgütünün işyerleriyle ilişkilerinde bir adım bile atamamasında biz başlıca şu üç etkeni görüyoruz:

1-Bizi işyeri ilişkilerine götüremeyecek,kısa vadeli bakış açısıyla yapılmış

ilkel tanışıklık ilişkilerinden öteye gitmeyen ilişkileri bünyesinde barındıran mahalli teşkilatlanma seviyemiz;

2-İlçe yönetim kurulunun mekanik ayrımıyla işyeri teşkilatlanması ve mahalli teşkilatlanmanın, birbiriyi farklı teşkilatlanma biçimleri olarak ortaya konulması. İki çalışma biçimi arasındaki diyalektik bağın gözlerden kaçırılması. Bundan dolayı da "gücümüz müsait değil" diyerek, doğrudan işyerleriyle ilgilenmenin gerekliliğinin yönetim kurulunun bilincine bir türlü çıkmaması;

3-Kadroların doğru tesbitinin yönetim kurulunca yapılamayışı, bundan dolayı da şartları müsait partililerin, doğru bir anlayışla işyerlerine yönlendirilememesi. Partililerin bu seviyeye ulaştırmak için ayrıca özel bir gayret gösterilmeyişi.

İşyerleriyle özel olarak ilgilenilmediği gibi öte yandan, işyerlerinin tesbitleri, çalışan işçi sayısı, sendikali olup olmadığı, varsa hangi sendikaların olduğu vb.. en birincil istihbarat bile elde edilmeyi gidilmedi. Ayrıca işyerlerinin bilinmemesiyle beraber gelen birşey olarak, işyerlerine kendi özel dertleriyle ilgili hiç bildiri dağıtılmadı. İşyerleriyle ilişki bulunmadığından bu gayet doğaldır.

Şunu aklımızda tutmalıyız ki, tek tek işçileri sosyalist yapmak görevi yanında biz sosyalistler tüm işçi sınıfına ve emekçi halka seslenme görevini de yüklenmeliyiz. Tek tek işçileri sosyalist yaparak işçi sınıfını sosyalizme seferber edemeyiz. Ayrıca kitlelere gitmek, onlara seslenmek, onlara sosyalizmin en geniş ajitasyon ve propagandasını yapmak gereklidir. TSİP'in asli görevi de budur. Ancak bunlar yapıldı mı diye kendi kendimize zoracak olursak, vereceğimiz cevap gene "hayır"dır. İşyerlerine, özel sorunlarıyla ilgili bildiri dağıtmak bir yana, genel konularla ilgili bildirimler bile yok denecek kadar az, "eser" miktarda dağıtıldı. Aynı şekilde afişlemeler de ancak belirli güzergahlarda yapıldı ve işyerlerine gidilmedi.

Referandum kampanyası boyunca afişleme ve bildiri dışında bir kahve toplantısıyla yetinildi. Kahve toplantısı da, değil sarı sendikayla devrimci sendika arasında ayrım yapacak, daha sendikaları bile olmayış işçilerin çalışıp yaşadığı bir bölgede yapıldı. Daha sendikanın gitmediği yerde soyut bir referandumdan bahsedildi.

Buraya kadar bahsedegeldiğimiz işyeri teşkilatlanmasıyla ilgili olarak, sendikalar konusunda da ciddi olarak çalışmadık. Sadece onların ayak işlerine koşturarak, içimizde "sözde işçi arasında çalışma" ferahlaması duyduk. Tabii bu da işçi içerisinde çalışmadan, taban çalışması yapmadan, sendikalarda söz sahibi olmak için uygulanan komplocu çalışma biçiminden başka birşey değildi.

Altındağ ilçe örgütü, Altındağ'da kitlelere seslenmek açısından sadece kahve toplantılarıyla yetindi. Bu toplantılar ise içerik açısından yanlış, yoksulluk edebiyatıyla doluydu. İktidar meselesi kitlelere anlatılmıyor, gösterilmiyordu. MYK'nın reformist ideolojisinden kaynaklanan CHP kuyrukçuluğu aynı çizgiyi benimsemiş ilçe yönetim kurulu tarafından da, CHP'nin bütün yönleriyle teşhir edilmemesini getirmişti. CHP'lileri güçlendirmeyelim anlayışıyla da CHP'ye karşı kahve toplantılarında ehvenişer bir tavır takınıldı. Öte yandan yönetim kuruluna giden önerilere rağmen milliyetçi cephe ve faşizm konusunda kahve toplantısı yapılmadı. Aynı şekilde çok önce önerildiği halde son 15-16 Haziran toplantısına kadar yapılan toplantılarda parti programı açıklanıp, propagandası yapılmadı ya da bu çok temelsiz bir şekilde yapıldı. Bu böyle olunca da, parti programının dolayısıyla sosyalizmin en geniş ajitasyon, propagandası yapılmayarak "Kitlelere, içinde yaşadıkları, bildikleri" gerçekleri tekrar tekrar fakirlik edebiyatı şeklinde anlatarak toplantılar geçiştirildi. Böylece iktidar meselesi, bunun temeli ve çözümü sağlıklı bir biçimde getirilemedi.

Öte yandan 1 Mayıs ve 15-16 Haziran gibi dünya ve Türkiye işçi sınıfının iki büyük direnişinin yıldönümlerinde kitle eylemi konulmadı. Bunun için girişim-

lerden kaçınıldı, anlayış ise bir miting veya kapalı salon toplantısı yapsak adam gelmez anlayıştı. Böylece kitle eylemleri sonsuza ertelendi.

günlerde
15-16 Haziranda da, sanki bu olay hiç bilinmiyormuşçasına son ~~günde~~ hazırlıklara başlandı. Bildiri sadece kahve toplantısının yapıldığı yerin çevre kahvelerinde dağıtıldı, zaten az olan bildirilerden elimizde kalan ~~kalan~~ bile oldu. Tabii ki yine işyerlerine uğramak gibi bir derdimiz olmadı.

Dışa dönük çalışmaların bir parçası olan, diğer dernekler içerisinde çalışmalara baktığımızda yine elle tutulur gözle görülür faaliyet görememekteyiz.

Mahalle dernekleri konusunda evvelce eleştirilerimizi bildirmiştik. Bu dernekleri biz kurduğumuz halde, evvelce bahsettiğimiz ilkel, kısa vadeli çalışma tarzından ötürü bildiğimiz gibi bir kısmı tamamen faaliyetsiz kaldı, bir kısmı ise diğer sol çizgilerin gelip keskinlik yaptığı derneklerz haline geldi; nitekim biz de buralardan çekildik. Aynı şekilde yönetim kurulunda çoğunluğa sahip olduğumuz halde Altındağ halkı ile ilişki kurulmasında yardımcı olabilecek bir kuruluş tamamen ilgisizlik ve meseleyi uzun vadede düşünmeme sonucu terkedilmiştir. Bu kuruluşta partili arkadaşlar ve yönetim kurulu tamamen yanlış davranmış, uzun vadeli bir çalışma yerine günlük çıkarlar peşinde koşulmuş, sonuçta da bu kuruluş tamamen terkedilmiştir. Bu örnekler bize yönetim kurulunun eldeki elemanları ne kadar plansız programsız, örgütsüz bir şekilde istihdam ettiğini göstermektedir.

İşçi öğrenci gençliğin sosyalist birliği olan GSB ne ise yönetim kurulu Merkezle birlikte tavır değiştirmiş, son olarak GSB nin doğru bir örgütlenme olduğu inanan arkadaşların bu kuruluşla dışa dönük eylemlere çıkmasını yönetim kurulu izne bağlamıştır. Aynı şekilde, GSB'ne üye olmayı da izne bağlamış, ekiplere faydası olmadıktan sonra GSB'nde çalışmamalarını bildirmişti. Bütün Türkiye çapında ve özellikle öğrenci gençlik hareketinin başıbozuk, sağlıksız bir biçimde geliştiği, işçi gençlere -çaraklara- sosyalizmin gitmediği Ankara da böyle bir doğru örgütlenme alternatifinin hayati önemi yönetim kurulunun ideolojisi tarafından kabul edilmemiştir. Bu da yönetim kurulunun günlük politika izlediğinin ve meseleye ilkeler açısından değil, günlük politika ve çıkarlar açısından baktığının bir ifadesidir.

Şimdi tekrar içe dönük çalışmalara dönerek eğitim meselesinin altını çizmekte yarar olacaktır. Yönetim kurulunun mekanik anlayışı kendisini eğitim meselesinde de gösterdi ve "genelge "broşür" diyor başka bir şey demiyor, o zaman broşürlerle yetinilir", "ekiplerde daha üst düzeyde bir eğitim işlerin aksamasına yol açar" vb. savunmalar eğitim konusunu gerektiği kadar ciddiye almayan yönetim kurulunun tavrını görmemize de yardımcı oldu. Broşürler aksayınca ne yapılacağı ve broşürlerin kaynaklarının listesinin üyelerine ulaştırılması aylarca evvel yönetim kurulundan istendiği halde, sanki böyle bir şey olmamış gibi, arkadaşlar hatırlarlar son genel üye toplantısında bir arkadaşın bu konudaki önerisi daha yeni yapılmış gibi karşılandı. İl den bir arkadaş bunun yerinde bir öneri olduğu, daha yeni ulaştığını söyledi. Halbuki ikinci teşkilatlanma genelgesi uygulanmaya başlanır başlanmaz bu konuda bir istek yönetim kuruluna ulaştırılmış ancak hiç ses çıkmamıştı. Yönetim kurulundaki arkadaşlar eğitim meselesinde ne zaman tavır değiştirdiler? Ancak Merkez bir genelge gönderince. O zamana kadar geniş marksizm leninizm khasiklerinden yapılmak istenen eğitimler çeşitli şekillerde engellenmişti. Yönetim kurulu, bunun için hafta içerisinde bire eğitim toplantısı daha kolmak isteyen ekiplere dahi karşı çıkmıştı. Yönetim kurulu teşkilatlanma çalışmalarında olduğu gibi, eğitimde de hiçbir öneriyle yapıcı olma gayreti göstermedi. Baştan eğitimin genişlemesine dahi karşı çıkanlar, diğer konularda olduğu gibi bu konuda da ellerine ayaklarını ekiplerden çekerek, ne eğitimlere yardım ettiler ne de bir öneriyle destek oldular.

Artık bir zamanlar gündemdeki maddelerin sırasının değiştirilmesine karşı çıkanlar, parti eğitimi yapıyor mu, nasıl yapıyor ilgilendikleri bile yoktu.

Ayrıca yönetim kurulunun disiplin anlayışına değinmekte de yarar görüyoruz. Başta tekrar hatırlatmak gerekir ki, biz pratikte disiplinden ideolojide demokrasiden yanayız; yani pratik meselelerde merkezîyetçilik, ideolojik meselelerde en geniş tartışma ve görüş bildirme imkanı? Yönetim kurulu, daha pratikte ters bir disiplin anlayışına sanıptık. Parti üyelerine belli bir saatte ilçede olmaları söyleniyor, ama niçin gelinmesi gerektiği partililere söylenmiyordu. Yahut ta sabah yedide burada olun denilerek akşam belirli bir saate kadar ilçede tutuluyorduk ve kimse çıkıp bize niçin beklediğimizi söylemiyordu. Bu da yoldaşça gelişen partililerin değil, partililere ya her şeyi yapacak bir köle, yahut ta bir polis gözüyle bakan bir anlayışın ifadesidir. Ayrıca arkadaşlarımız gayet iyi hatırlayacaklardır; belirli bir saatte ilçeye vardığımızda, yönetim kurulundaki arkadaşlar, açıkça yalan söylüyor ve "bende ne olacağını bilmiyorum" diyorlardı. Birde bakıyordunuz on dakika sonra bildiriler çıkagelmiş. İlçenin imzasıyla bildiri dağıtılacaktı da yönetim kurulu üyeleri bunu bilmiyorlardı. Bu, bütün çalışmalar boyunca partililerle alay edilircesine tekrarlandı, yapılan öneri ve eleştiriler göz önüne alınmadı. Bol bol disiplinden bahseden yönetim kurulu, bir kez olsun ilan edilen saatte işleri başlatmadılar. Tüm toplantı ve eylemler ilan edilen saatte gerçekleşmedi. Doğal olarak yönetim kurulunun, bu gayri ciddi tutumu üyelere de sığramakta gecikmedi. Bu konular defalarca eleştirildiği halde ciddi hiç bir tedbir alınmadı.

İdeolojik mücadelede de ters bir ~~xx~~ disiplin anlayışına sahip yönetim kuruluna giden eleştiriler, ya yönetim kurulundan geri döndü, ya da temelsiz birtakım cevaplarla geçiştirilmeye çalışıldı. Öte yandan genel üye toplantıları sayısı az tutularak, ideolojik mücadele, dar ekip toplantıları içine hapsedilmeye çalışıldı. Yönetim kurulu, Merkezin politikasının teşhirini, ideolojik tartışmaları dar ekip toplantılarına hapsederek önlemeye çalıştı. Yahut ta siz bu meseleyi ekipte tartışın, karar çıkararak lokale gönderin, oradan yönetim kuruluna gelir. Biz görüşürüz, gerekirse tekrar lokale, oradan ekiplere ulaştırırız denildi.

Atamayla gelen bir yönetim kurulunun, hele ideolojik meselelerde çok daha dikkatli olması gerekirken, "bizim bu eleştirileri yukarıya göndermeme hakkımız vardır" diyerek bu konuların hassaslığına hiç özen göstermeyen bir politika uygulandı. Yönetim kurulu, değil yalnızca ilçe içerisinde tartışılan meseleleri, diğer parti teşkilatlarında tartışılan önemli meseleleri de çeşitli toplantılarda getirmek, üyelerin tartışmasına açmak cesaretini hiç bir zaman gösteremedi. Halbuki partililerin ideolojik ufkunun genişlemesini isteyen, birtakım meselelerin ancak tartışılarak açıklığa kavuşabileceğine inanan bir anlayış böyle bir davranışı gerektirirdi. Yönetim kurulu, böyle bir davranış göstermek şöyle dursun, eleştiri yapan arkadaşların bu konuda akıllarınandaha evvelden nerede olduğunu sormaktan da geri kalmadı. Çünkü getirilen eleştirilere cevap veremiyor, böyle demagojik yollarla tartışmalardan kaskasız belasız başını kurtarmaya çalışıyordu.

Eğitim meselesinde olduğu gibi, partinin politikasıyla ilgili konularda da daha sık genel üye toplantıları istediğimizde, yönetim kurulunun cevabı "fazla toplantı çok laf, az iş yapmayı getiririz, ilçemizin yaptığı toplantı sayısı yeterlidir" oldu. Yeterli olan toplantı sayısı şudur: kesin tartışmaya izin vermeyen, partinin milliyetçi cephe ile ilgili politikasının açıklandığı bir toplantı, yine tartışmasız, ilden gelen arkadaşların parti politikasıyla ilgili açıklamalarını kapsayan bir toplantı, Türkiyede sınıflar meselesinin ve dördüncü parti bülteninin tartışıldığı iki toplantı. Gördüğümüz gibi arkadaşların ideolojik meselelerin tartışılması için yeterli gördükleri toplantı sayısı ikidir. İdeolojik mücadeleye, yönetim kurulunun ne kadar "yapıcı" baktığı kendilerinin "fazla toplantı çok laf az iş yapmayı getirir" anlayışında açıkça görünmektedir. Toplantıları yasaklamakla çok iş yaptıracağını zanneden zihniyet üzerine, fazla söz

söylemeye gerek yok.Söyleyeceğimiz;ideolojik tartışmaların,geniş üye tabanı içerisinde yapılmasından korkan bir anlayışın hiç bir zaman sosyalizmde yer almadığıdır.

Yapılan genel üye toplantılarında kendileri savundukları görüşleri açıklayamayan ve bunu,ideolojik mücadele anlayışı içinde yer almayan demagojiyi,daha iyi yapabilecek üst organlardan kişiler~~er~~ havale eden yine ilçemiz yönetim kuruludur."reformist" suçlamasına küfürdür diyenler,ideolojik mücadele anlayışını yine batıran bir tarzda dil kullanarak demagoji yolunu seçtiler.Son genel üye toplantısında Merkez yöneticilerinden bir arkadaş,devrimci kanadı Lenin'den çok alıntı yaptığı için "doktriner"likle suçladı. Partinin temel ilkeleri içinde yer alan "marksizm-leninizme ortodoksa bağlılık" ilkesini nasıl algıladıklarını bizzat Merkez yöneticilerinden bir arkadaştan duyduk.Bizim bildiğimiz,bütün meselelerde sosyalizmin ustalarına baş vurmak,doktrinerlik değil "ortodoksluktur".Yok kendileri bizzat Lenin'in bizi yalanladığını söylemek istiyorlarsa,bu durum karşısında,parti politikasına Lenin'e göre eleştirenlerin için Lenin'le bağdaşmadıklarını isbatlamaları,doğrudan doğruya savunduğumuz fikirlerle bunu yapmaları gerekirdi.Aksi takdirde bizzat bu tür nitelermelerde bulunanların,marksizm-leninizme inançlarının eksik olduğu söylenecektir.

Daha sonra,kendilerine eleştirilere cevap vermedikleri şekilde bir eleştiri yönelttiğinde "biz sizin dediklerinizi zaten biliyoruz ve bunları ekiplerinizde cevaplandırdık" şeklinde bir cevap alındı.Bu ~~da~~ Böylece ilçe yöneticileri genel üye toplantılarının temel ilkesi olan,"tartışmaları geniş üye tabanında sağlıklı bir şekilde yaygınlaştırmak" ilkesine dolayısıyla eleştirilere ve parti üyelerine saygısızlıklarını gayet açık bir şekilde ifade ettiler.

İdeolojide Merkezden de merkezci olan yönetim kurulu çeşitli meselelerde Merkezin yaptığı ve bizim günah çıkartma kabul ettiğimiz,temelsiz özeleştirileri bile yapmadılar.

Merkezin görüşünü benimsemiş yönetim kurulundaki arkadaşlar grupçu tavırlarını son olarak gayet açık bir biçimde,asil üyelerin tesbitinde gösterdiler.Asillik meselesinde sorulan sorulara "asillikler önerilmişti,gelince siz de şaşıracaksınız" diye cevap verilmiştir.Evet şaşardık,çünkü sosyalist ahlakla uzaktan yakından hiç bir ilişkisi olmayan böyle bir grupçu tavır nasıl bu kadar açık ve seçik olarak izlenebilmişti ? Her zaman bahsedilen bilim,bilinç,kollektif aksiyon,inanç,yiğitlik ve bu gibi niteliklere hangi arkadaşlar sahip değillermiş ? Bu konuda yönetim kurulunun en kısa deyişle devrimci olmayan kanaatleri bizzat kendileri tarafından teğhir edilmiştir.

Asil üye sayısının,son günde 21 e çıkması ayrıca ibret vericidir.Böylece ilçeden 2 yerine 3 delege çıkarılabilecektir.İşlerine geldiği zaman telefonla sürat kazanabilen,gelmediği zaman ise türlü sudan bahaneler uydurma yolunu tercih edenlere yine de fazla birşey söylenmemiştir.Kendi görüşlerindeki ve kendi görüşlerine yakın arkadaşları asil üye yapan,karşı görüşte olan arkadaşları yapmayanlar şu kasıtlı sözleri bize söyleyebilmişlerdir: "yapılan ~~as~~ asil üyelere daha saygılı olun".Bizim tavırlarımızla,arkadaşlarla ilişkilerimizde bu saygıyı gösterip göstermediğimiz,bizzat o arkadaşlardan sorulmalıdır Bize art niyetlerle asil üyelere karşı "saygısız" damgasını yapıştırmak isteyenlerden;asil üyelik konusunda,partililere yaptıkları saygısızlığın hesabını sormak hakkını tam bir güvenle kendimizde buluyoruz.

Bunları tek tek örneklemeye gerek yok.Asillikler tamamen aritmetik hesaplar sonucu,"yönetim kurulunda nasıl kalabiliriz" anlayışıyla yapılmıştır.Bu konuda yüzleri kızarmadan"kesin kanıt" isteyenlere verilecek tek cevabımız vardır: biraz daha samimi olmaya gayret edin.

Altındağ ilçe örgütünün pratik çalışmaları hakkında eleştirilerimiz burada

bitiyor.

Son olarak söyleyeceklerimiz şunlardır:

Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin, legal sosyalist kitle partisi hüviyetiyle yüklendiği görevi layikiyle yerine getirebileceğine güvenimiz vardır. Bu güven, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi içinde gün be gün güçlenen devrimci muhalefetin varlığından kaynaklanmaktadır. "Arkamızdan yas tutmayacaklarını söyleyenlere cevabımız, bizzat Türkiye SOSYALİST HAREKETİ içerisinde verilecektir...